

ÎNCHEIERE

19 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Vera Macinskaia

Ion Vîlcov

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Olmidan”

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Cebacot” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Olmidan” cu privire la încasarea sumei

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Olmidan” și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 04 martie 2013, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 18 octombrie 2012, SRL „Cebacot” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Olmidan” cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii a indicat că în perioada anului 2009, în baza înțelegerii dintre părți, SRL „Cebacot” a livrat marfa SRL „Olmidan”, iar ultima le-a recepționat în volumul și prețul stabilit, acceptând și semnând facturile fiscale prezentate de reclamant.

Invocă că pârâtul nu a achitat costul mărfii vândute de către SRL „Cebacot”.

Afirmă că conform actului de verificare întocmit de SRL „Cebacot” datoria pârâtului constituie suma de 7468,10 lei.

Menționează că procedura extrajudiciară de soluționare a litigiului a fost respectată, pârâtul fiind înștiințat despre datorie.

În susținerea acțiunii invocă prevederile art. art. 572, 602, 668, 753, 756 Cod civil.

Solicită încasarea de la pârât a sumei de 7468,10 lei care constituie datoria pentru serviciile prestate, precum și încasarea taxei de stat.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 04 martie 2013 a fost admisă acțiunea și încasat din contul SRL „Olmidan” în beneficiul SRL „Cebacot” suma datoriei - 7468,10 lei, cheltuielile de judecată: taxa de stat - 270 lei, extras - 36 lei, publicarea anunțului - 100 lei, în sumă totală de 7874,10 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2013 a fost repusă în termenul de atac cererea de apel declarată de către SRL „Olmidan” împotriva hotărârii primei instanțe.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2013 a fost respins apelul declarat de SRL „Olmidan” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 17 ianuarie 2014, SRL „Olmidan” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă parțial, cu încasarea din contul SRL „Olmidan” a datoriei în sumă de 1455,30 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 406 lei, în total suma de 1861,30 lei.

În motivarea recursului a invocat ilegalitatea deciziei instanței de apel, considerând că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și anume art. 267 Codul civil, conform căruia termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanța de judecată dreptul încălcat este de 3 ani.

Afirmă că instanța de apel a calculat acest termen în mod provizoriu, din momentul înaintării pretenției sau peste trei ani, pe când trebuia calculat din momentul apariției dreptului - anume din momentul livrării mărfii respective către cumpărător. Interpretarea eronată prelungește termenul de prescripție cu trei ani, transformându-l în șase ani.

Consideră că respingerea apelului declarat de SRL „Olmidan” este ilegală, deoarece instanța a aplicat eronat normele de drept material și a interpretat în mod eronat legea privind termenul de prescripție extinctivă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 09 ianuarie 2014, fapt confirmat prin copia scrisorii de însoțire anexată (f. d. 73).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Olmidan” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de SRL „Olmidan”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Olmidan” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Olmidan” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Ion Vîlcov